

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE
Glasilo Slovencev v Argentini

Leto LXXXIII | 3. avgusta 2024 - Buenos Aires, Argentina | Št. 14

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

NOVICE IZ ROŽMANOVE ŠOLE

V soboto, 15. junija, smo imeli Spominsko proslavo v San Martinu. Zato smo povabili Marjana Boltežarja st., da bi nam razložil, kaj se je dogajalo v Sloveniji pred skoraj 80 leti.

Takrat so nastali domobranci, ki so branili slovenski narod. Naši predniki so morali zapustiti domači kraj, ker je zavladal brezbožni komunizem. Trpeli so žejo, lakoto, utrujenost, strah...

Bili so tri leta v taboriščih v Avstriji in Italiji, kjer so bili dobro organizirani: sv. maše, šole, zbori, delavnice, verske in narodne prireditve...

Potem so se pa odločili za Argentino. Zelo je bilo težko v novi deželi, ker niso znali jezika. Kar hitro so sezidali lastne in skupne domove, ker so bili pridni za delo.

Sledila je pesem *Oče, mati, bratje in sestre...* Obenem smo se spomnili in voščili očetom in starim očetom za njihov dan.

Dan državnosti smo slavili najprej s petjem slovenske himne. Voditeljica Nina Pristovnik Díaz je podala uvodne besede in se spomnila Svetovnega dneva čebel.

Na pogrnjenih mizah je bil pripravljen slovenski zajtrk: kruh, maslo, med, jabolka, mleko, čaj in seveda tudi potica... Vsi smo ga bili deležni.

Po zajtrku so učenke 5., 6. in 8. razreda prebrale *Kako je Bog ustvaril Slovenijo*. Pripravile so tudi razstavo s slovenskimi predmeti-spominčki: majhni kozolci, čipke, suha roba, majolke, lectova srca...

Vsak razred je tudi sodeloval in skupaj smo zapeli *V meni bije slovensko srce*. Ogledali smo si adviovizual o Sloveniji.

Na koncu smo v krogu vsi skupaj zaplesali belokranjski ples *Lepa Anka kolo vodi...*

Zadnji dan pouka v prvem polletju smo zaključili v soboto, 13. julija.

Profesor Luka Skale je pripravil razne igre in zelo smo se zabavali... Ponavljali smo vsakdanje besede v slovenščini: barve, številke, oblačila, dele telesa... Vsi otroci so morali hoditi, teči, se ustaviti, skočiti, itd.

Zadovoljni smo se razšli, da se po zimskih počitnicah zopet srečamo!

Rožmanova šola

ZIMSKO TABORJENJE MENDOŠKE MLADINE

Osemnajst mladih in dve voditeljici smo se zbrali na centralni avtobusni postaji ob petih zjutraj, da bi se odpeljali v hribe na tako zelene počitnice od 17. do 20. julija.

Bilo je čudovito potovanje z razžarjenimi vrhovi s sončnim svitom.

Ko smo dospeli v koč g. Jožeta Kastelica smo takoj odložili prtljago in pričeli z napihanem traktorskih gum »chanchas«, katere že več let uporabljamo namesto sank, da smo se spuščali po snegu. To veselje smo uživali vse dni našega taborjenja.

Po prvem veselju na snegu smo se zbrali v koči, kjer so nam voditeljici ga. Jadranka Ovčjak in Bibi Bajda razložili program taborjenja, ki sta ga pripravili z velikim trudom in ljubeznijo.

Razdeljeni v dve skupini smo se igrali, sodelovali pri vsakdanjem delu, tako dobivali točke, ocena je obsegala tudi zmago in lepo vedenje, vse to z geslom »vsak je slika svoje družine«.

Vsaka skupina je prejela list z navodili za delovanje in igre ter celotni program taborjenja, katerega smo morali dovršiti čim prej.

Prva skupina se je imenovala »Prepovedano obupati«, druga pa »Tolosa«, po imenu vrha v Los Penitentes. Vsaka skupina je tudi sestavila svojo pesem in napeve (cogollitos) za nasprotnike. Ena izmed nalog je bila, da smo vljudno pozdravljali turiste in se z njimi slikali.

Druga točka je bila: kako govorimo slovensko in poznamo Slovenijo. Voditeljici sta bili presenečeni nad našim znanjem ter sta si prizadevali, da bi se bolj pogovarjali po slovensko med nami.

Tudi umetnost je bila na programu! Bibi nam je pripravila les, katerega smo rezali, delali pirografijo in barvali. Vsaka skupina je naredila lepe plakate dobrodošlice za koč, enega po slovensko in drugega po špansko, da bosta ostala ob vhodu koč v pozdrav obiskovalcem.

Obe skupini sta se zelo potrudili, da sta vse točke čim boljše izpolnili, ob koncu je bilo zelo malo razlike pri oceni.

Imeli smo čas za molitev: ko smo odhajali, zjutraj, pri jedi in zvečer. Priporočali smo se Devici srečanji (Virgen del Encuentro), da bi nas vedno spremljala v naših srečanjih in potovanjih.

Zadnjo noč nas je združil pred koč taborni ogenj, ob katerem smo peli, se zabavali in odkrili nevidnega prijatelja.

Zadnji dan smo se poslovili z igrami na snegu, nato pa vse pospravili in počistili, da bodo naslednji gostje dobili urejeno koč.

Ob petih popoldan smo se težko poslovili od belega Penitentes, a z veseljem v srcu in z lepimi spomini na doživete dni. Naša zahvala našim prednikom, ljubiteljem planin, ki so požrtvovalno in brezplačno naredili koč g. Jožeta Kastelica, da bi vsi člani in prijatelji Društva Slovencev v Mendози lahko uživali

nekaj dni med mogočnimi vrhovi Andov, kakor smo jih mi v teh štirih dneh.

Zahvaliti se moramo tudi vama, Bibi in Jadranka, za tako veliko delo priprave taborjenja, za vajan čas, spremstvo, vajino veselje, ljubezen in prizadevanje, da bi se še dolgo let združevala slovenska mladina na medoških tleh!

Alenka Bajda Čad

ROMANJE V LOURDES

v nedeljo, 18. avgusta, ob 10. uri
(ta dan ne bo krajevni svetih maš)

V gornji cerkvi:

- rožni vence, pete litanije, blagoslov z Najsvetejšim
- sveta maša za bolnike
- priložnost za spoved

Na romanje se bomo pripravili s tridnevnicjo: od 15. do 17. avgusta.

Priporočamo molitev rožnega venca v družini ali zasebno.

Vsi lepo vabljeni!

21 LET FOLKLORNE SKUPINE MLADIKA | *Interoju z Mirjam Mehle*

Že malo več kot dve desetletji otroci in mladi skupine **Mladika** uživajo v slovenski folklori in razveseljujejo naše prireditve. O nastanku skupine in še marsičem drugem smo se pogovorili z ustanoviteljico skupine, **Mirjam Mehle Javoršek**.

→ **Kdaj in kako je nastala Mladika? Kaj te je navdihnilo k temu, da si se odločila za ta projekt?**

Bližalo se je praznovanje dneva državnosti 2003 v Balantičevi šoli in Danica Malovrh me je prosila, če bi učence 5. in 6. razreda naučila kakšen folklorni ples, da bi nastopili v gorenjskih nošah. Med otroki je bila tudi moja starejša hčerka, Katerina. Sprejela sem izziv in tako se je začelo!

Otroci so bili navdušeni in tako so starši kmalu prosili, da bi nadaljevali s to dejavnostjo in da bi imeli plesne vaje vsaj enkrat tedensko. Začeli smo, prihajalo je vse več otrok in potrebovala sem pomočnice. Prvi sta priskočili na pomoč Berni Juhant in Lučka Groznik. In kmalu je prišlo vabilo, da bi nastopili pri prazniku narodnih skupin občine La Matanza - to je bil naš prvi "resni" nastop in spomnim se, da smo zanj izbrali neko Avsenikovo glasbo.

→ **Skupina je zelo številčna, članov imate veliko in to v različnih starostnih skupinah. Kakšen je bil začetni odziv?**

Mladika je začela z otroško skupino, plesali so otroci višjih razredov slovenske sobotne šole. Ko se je pojavil prvi večji projekt za potovanje v Bariloche, kjer se vsako leto vrši praznik narodnih skupin, so se pridružili še malo starejši: srednješolci skupine Mladci in mladenke pa Mladina našega doma. Nastala je ogromna skupina, okoli 80 plesalcev! Pripravili smo ples Štirje letni časi, ki sem ga nekoč sama plesala, dodali smo še belokranjski ples. Tudi za tega so me navdušili lepi spomini, saj so na belokranjske melodije plesali naši starejši, med njimi tudi moj ata in mama.

Nastale so tri skupine: najmlajši osnovnošolci, srednješolci in pa starejša mladina. In seveda ni bilo mogoče, da bi tako številčne in raznolike skupine vadile skupaj, zato je bilo za vsako skupino treba pripraviti ločene vaje in tudi projekte.

→ **Katere trenutke lahko označiš kot mejnike v vaši zgodovini?**

V več kot dveh desetletjih se je nabralo kar veliko takih pomembnih trenutkov. Med prvimi se spomnim prve podpore, ki smo jo prejeli od Urada za Slovence po svetu, s katero smo si lahko nabavili nove noše in v naš repertoar vključili nove plesne.

Drugi tak mejnik je bil obisk Tomaža Simečingerja, doktorja etnologije, ki zdaj vodi najboljšo slovensko folklorno skupino France Marolt. Obiskal nas je v Buenos Airesu, imeli smo plesne delavnice in se naučili več novih plesov.

Spomnim se tudi potovanja v Misiones, v času, ko je Slovenija prvič predsedovala Evropski uniji v 2008 in je bil veleposlanik prof. Avguštin Vivod.

Med potovanji je bilo gotovo zelo pomembno potovanje v Slovenijo, poleg nastopov smo se udeležili tudi plesnih delavnic in vaj: sprejela nas je Folklorna skupina Mengeš, pri njih smo imeli delavnico s Tomažem Simečingerjem, obiskali smo tudi Folklorno skupino Marolt: oni so

nam pokazali ples z njihovega zadnjega koncerta, mi pa njim argentinsko folkloro. Bilo je enkratno, da smo lahko z njimi preživeli večer, se smejali, uživali, plesali.

Nepozabno doživetje je bil tudi obisk Folklorne skupine Marolt pri nas v Buenos Airesu. Skozi več dni smo imeli delavnice, vsako našo skupino so naučili po en ples, nam pokazali, kako naj skrbimo za našo garderobo.

→ **Sedež imate v Našem domu San Justo, vendar še daleč niste omejeni na ta oder. Kje vse je Mladika nastopala, kam ste potovali v teh 20 letih?**

Tako je, ne plešemo samo v Našem domu San Justo, pa tudi člani skupine prihajajo iz vseh domov naše slovenske skupnosti. Vsak, kdor želi plesati, je dobrodošel med nami!

Omenila sem že nekaj potovanj, lahko dodam še, da smo bili tudi v Montevideu, v Rosariu, Mendozi, večkrat smo plesali v Palermo (tam se vsako leto vrši praznik narodnih skupin), enkrat tudi v dvorani argentinskega Ministrstva za zunanje zadeve.

Vrhunec pa je prav gotovo bil potovanje v Slovenijo, kjer smo nekaj pokazali, še več pa pridobili in se naučili. Tudi meni je bilo to potovanje zelo pomembno, saj sem pri učenju folklorne samouk, koreografije iščem pri vseh mogočih virih, predvsem v raznih posnetkih. To potovanje je bilo čudovito, krasno, nepozabno!

→ **Kaj v tvoji izkušnji otroci in mladi pridobijo, ko skupaj plešejo?**

Mladi postanejo del skupine in s tem pridobijo nova prijateljstva. Pridobijo tudi ljubezen do Slovenije in veliko novega znanja, saj se učimo ples iz različnih slovenskih pokrajin, kar vsakič spremlja tudi potrebna razlaga.

Naučijo se tudi odgovornosti: vsak plesalec prejme nošo, na katero mora skrbno paziti in ohraniti.

V skupini skrbimo na lepo razpoloženje, praznujemo rojstne dneve, se družimo, gremo skupaj kam na izlet. Prijateljstva v skupini se včasih razvijejo tudi v kaj več, in tako so med plesalci nastale že nove družine, ki danes svoje male pripeljejo k Mladiki.

Zato vedno, ko imamo kak nastop, napišemo "Lepo nam je pri folklori!". To iščemo, da je vsakemu lepo med nami.

→ **Poleg lepo naučenega plesa gledalci opazimo, da sto plesalci vedno lepo napravljeni, počesani, našminkani. Vaše noše so raznolike in nam prikazujejo različne slovenske pokrajine... To je gotovo vsestransko zahtevno delo, kajne?**

Tako je, poleg lepo naučenega plesa so pri folklori potrebni tudi pravi kostumi. Danes imamo bogato garderobo, to je delo skupine mamic, med njimi so Tatjana Modic Kržišnik, Ani Groznik Puntar, Ani Kržišnik Groznik,

Marjana Modic Cestnike, Andrejka Verbic Malovrh, bila je tudi od začetka Angelca Podržaj Miklič, Ana Marija Podržaj Malovrh in tako se vrstijo mamice, ki vedno pridejo na pomoč.

Ko se naučimo kak novi ples moramo poskusiti tudi pravo nošo zanj, to seveda skušamo čim lepše in čim boljše pripraviti, zato iščemo gospe, ki znajo natančno in lepo šivati.

→ **Kako pa izbirate glasbo in koreografije?**

V prvih časih smo to izbirali glede na noše, s katerimi smo razpolagali. Kot sem že povedala, sem pri tem delu samouk, zato vedno iščem nove ideje v raznih posnetkih, predvsem mi je v navdih Maroltova skupina, tam iščem, kar bi lahko tudi mi zaplesali.

Treba je pa upoštevati tudi zahtevnost vsake koreografije, niso vse enake. Za otroške skupine so potrebni otroški plesi, za nove plesalce moramo najti lažje in enostavnejše plesne. Nekatere koreografije so kar zahtevne, potrebni so bolj izkušeni plesalci, ki se znajo dobro gibati.

Vse to upoštevamo, ko izbiramo nove plesne. Danes nas tudi garderoba ne omejuje, saj imamo na razpolago veliko različnih noš.

→ **Glasba in ples sta univerzalna jezika, ki nas družita z drugimi. Gojite tudi stike z drugimi folkloristi in skupinami, argentinskimi ali slovenskimi?**

V času, ko smo začeli z Mladiko sta bili zelo aktivni folklorni skupini na Pristavi in skupina Maribor v Carapachayu. Z obema smo radi sodelovali in se družili, predvsem ob obiskih s Slovenije in ko smo organizirali folklorne delavnice. Tudi folklorna skupina Vesel slovenski duh iz Rosaria se nam je pridružila.

Srečanja s slovenskimi folkloristi iz Mengša in z Maroltovo skupino so pa sploh bila nekaj posebnega, tako srečanje v Sloveniji kot njihov obisk tu pri nas.

Skrbimo pa tudi za stike z argentinsko folkloro, večkrat organiziramo delavnice, na katere povabimo profesorje argentinske folklorne, da se z njimi učimo. Zadnje takih delavnic smo izvedli lani, kmalu po praznovanju naše 20. obletnice.

→ **Kakšni so vaši cilji, kaj želite z Mladiko doseči?**

Naš cilj je, da bi v Argentini še dolgo plesali slovensko folkloro, da bi se naši mladi navdušili in jo naprej gojili. Ker ples je veselje, je druženje!

Seveda imamo tudi bolj konkretne cilje in načrte, med njimi je vedno kakšno potovanje. Želimo si, da bi kdaj spet potovali v Slovenijo, da bi se kaj novega naučili in pokazali, kako mi doživljamo slovensko folkloro. To je najlepši načrt!

→ **Mladika v številkah...20 let / koliko učiteljev / koliko plesalcev / koliko nastopov?**

Mladika je zdaj izpolnila že 21 let. Naši učitelji: za mlajšo skupino: Barbara Kržišnik, Katerina in Natalija Javoršek. Za srednjo skupino: Tatjana Groznik. Starejše učim jaz. Naši stalni pomočniki: Lučka Groznik, ki skrbi za glasbo in za vse, kar potrebujemo. Mamice, ki skrbijo za garderobo: Tatjana in Marjana Modic, Andrejka Verbic, Ani Kržišnik, Ani Puntar. Število plesalcev se vedno vrtilo okoli 50, včasih malo več, spet kdaj malo manj. Nastopamo vsakič, ko imamo priložnost, večkrat letno. Če je mogoče, letno pripravimo samostojni koncert. Sodelujemo na prireditvah v naši skupnosti, ko nas povabijo: Slovenski dnevi, obletnice, mladinski dnevi. Bliža se že 2. srečanje narodnih skupin, ki ga organiziramo - to pomeni kar veliko priprave. In potovanja, ki sem jih že omenila. In če bi tako na hitro hotela izračunati, da imamo recimo 4 nastope letno in to pomnožim krat 20 let, je to že kar lepo število nastopov!

→ **Zadnje besedo pa vedno prepustimo gostu, da kar sam pove, kar bi želel pa smo mi pozabili vprašati...**

Zadnja beseda naj bo beseda zahvale! Daniči Malovrh, ki me je navdušila za prvi nastop z otroki. Lučki Groznik in Berni Juhant, ki sta takoj stopili na pomoč. Nato staršem, ki so z veseljem pripeljali svoje otroke. In vsem sodelavcem, ki sem jih že imenovala. Pa Uradu, ki že od tiste prve, tako pomembne podpore dalje redno naprej sofinancira našo dejavnost.

Našemu domu, ki nam daje prostor za vaje in nam je odstopil prostor za garderobo.

In seveda mojemu možu Toniju, ki me spremlja in podpira na vsakem koraku!

Srečna sem, da lahko delim to veselje do plesa in slovenske folklorne, hvaležna Bogu, ki mi je dal to možnost. Hvaležna sem tudi staršem, od njih sem nedvomno prejela to ljubezen do plesa, ki jo zdaj posredujem naprej.

Ob začetku vsakega leta se vprašam: ali bo kdo prišel? Ali so veseli in uživajo pri tej dejavnosti? Želim si, da bi še dolgo plesali!

→ **Hvala, Mirjam, za pogovor. Za naslednjih 21 let pa tebi in vsem folkloristom želimo veliko uspehov in lepih plesov!**

Pogovarjala se je Mariana Poznič

MSGR. VINKO BOKALIČ IGLIČ IMENOVAN ZA NADŠKOFA IN ARGENTINSKEGA PRIMASA

Papež Frančišek je 22. julija 2024 škofijo Santiago del Estero povzdignil v nadškofijo in za prvega nadškofa imenoval dosedanjega škofa v istem mestu, našega rojaka Vinka Bokaliča Iglíča. Podelil mu je tudi naslov primasa Argentine. Premestitev primata v Santiago del Estero, kot poudarja Sveti oče, predstavlja gesto pozornosti do notranosti države in do najstarejšega mesta v Argentini.

Običajno Vatikan podeljuje naslov primatske škofije najstarejšemu škofijskemu sedežu, vendar pa v Argentini ta naslov prej ni bil podeljen Santiagu del Estero, ampak Buenos Airesu, ki je ta naziv prejel z odlokom svete konzistorialne kongregacije 29. januarja 1936. Glavni razlog za to je bil, da je bil Buenos Aires prvi nadškofijski sedež v Argentini, čeprav ni bila prva škofija na argentinskem ozemlju. Prva škofija, ustanovljena na ozemlju današnje Argentine, je bila škofija Tucumán, ki je obsegala obsežno območje severozahodne Argentine in imela sedež v Santiagu del Estero. Škofijo Tucumán je ustanovil papež sv. Pij V. leta 1570 in določil, da bo mesto Santiago del Estero njen škofijski sedež in njena katedrala prva v državi. Škofija je imela svoj sedež v mestu Santiagu del Estero do leta 1699, ko je bila preseljena v mesto Córdoba.

Voljo premestitve primatske nadškofije, ki jo danes uresničuje papež Frančišek, je že omenil, ko je bil še nadškof v Buenos Airesu, med obiskom v Santiagu del Estero leta 1999. Tedaj je opisal kot »krivico«, da Santiago del Estero ni priznan kot primatska škofija Argentine. To priznanje odraža zgodovinski pomen mesta Santiago del Estero v okviru cerkvene strukture in evangelizacije v Argentini.

Buenosaireški nadškof, msgr. Jorge Ignacio García Cuerva, in škof v Santiagu del Estero, msgr. Vinko Bokalič Iglíč, sta podala skupno izjavo, s katero sta obvestila javnost o odločitvi papeža Frančiška, da prenese Primatski

sedež Argentino v Santiagu del Estero. Papeška bula, ki prepisuje ta prenos, bo izvedena v Buenos Airesu v nedeljo, 25. avgusta, in v Santiagu del Estero v soboto, 7. septembra.

V izjavi sta škofa objavila: »Kot pastirja Cerkve v Buenos Airesu in Santiagu del Estero želiva z vami deliti ta poseben trenutek v življenju naših škofijskih skupnosti. Sveti oče Frančišek je, z namenom pomembne poprave v cerkveni zgodovini naše domovine, odločil, da bo Primatski sedež Argentine prenesen v Santiago del Estero, častni naslov, ki ga je od leta 1936 do danes nosil Buenos Aires.

Razumeva, da je to v prvi vrsti častni naslov, rezerviran za prvo škofijo na določenem nacionalnem ozemlju, ki ne prinaša nobene jurisdikcijske spremembe v cerkveni organizaciji Argentine (prim. kanon 438 Zakonika cerkvenega prava).

Kot vaša škofa vas vabiva, da to papeževo odločitev sprejmete z globokim veseljem v resnici, ki nas vedno osvobaja. Hkrati je to povabilo k celovitemu pogledu na državno ozemlje z obnovljenim zveznim namenom, tudi znotraj cerkvene strukture.

Santiago del Estero, ki je stoletja nosil slavni naziv »Mati mest« in bil izbran za središče širjenja evangelija, je tudi »Mati škofij« v Argentini; zato je več kot dovolj razlogov, da ga častimo kot Primatsko.

Z naklonjenostjo vas blagoslavlja in prosi, da bi nas Presveta Devica Marija vodila, da skupaj začnemo to novo pot, ki se odpira za Cerkev v naši državi.«

Vinko Bokalič Iglíč se je rodil 11. junija 1952 v Buenos Airesu, staršema Vinku (rojenemu v Mengšu) in Pavli Iglíč (rojenu v Brdu pri Lukovici) ki sta v Argentino prišla leta 1949. Osnovno šolo je obiskoval pri šolskih sestrah v Lanusu, srednjo šolo pa pri lazaristih v Escobarju pri Buenos Airesu. K lazaristom je vstopil 1. marca leta 1970, zaobljube je izrekel 5. junija 1976. Študij filozofije je opravil pri jezuitih, teologijo pa je dokončal na katoliški univerzi (UCA) v Buenos Airesu. V duhovnika je bil posvečen 1. aprila 1978. Novo mašo je obhajal v slovenski vasi v Lanusu skupaj z bratom Jožetom, ki je bil posvečen deset mesecev pred tem v Ljubljani.

Prva leta duhovništva je posvetil pastoriali mladim. Več let (od 1983 do 1990, od 1997 do 2000) je bil vzgojitelj bogoslovcev, med letoma 1991 in 1994 je bil župnik župnije Brezmadežne s čudodelno svetinjo, od 1994 do 1997 župnik v mestu Cordoba ter na misijonski župniji v mestu Goya, provinca Corrientes. Od leta 2008 se je posvečal ljudskim misijonom.

Znotraj Misijonske družbe lazaristov je opravljal službo ravnatelja notranjega semenišča v letih 1987-1990 in 1997-2000, provincialnega svetovalca 1987-1993 in 1997-2003 ter vizitatorja-provinciala argentinske province (2003-2009). Pred imenovanjem za po-

možnega škofa v Buenos Airesu je bil kaplan v svetišču Brezmadežne s čudodelno svetinjo v Buenos Airesu.

Za pomožnega škofa v Buenos Airesu ga je leta 2010 imenoval papež Benedikt XVI., papež Frančišek pa ga je leta 2013 imenoval za voditelja škofije Santiago del Estero, ki se nahaja v severozahodnem delu osrednje Argentine. S tem je takrat postal sosed drugih dveh škofov slovenskega porekla: škofa Lojzeta Urbanča, ki vodi škofijo s sedežem v bližnji Catamarci, in nadškofa Andreja Stanovnika v Corrientesu.

Čestitamo novoimenovanemu nadškofu in primasu argentinske Cerkve in mu želimo mnogo božjega blagoslova in Marijinega varstva.

Comunicado conjunto de los obispos de Buenos Aires y Santiago del Estero a todo el Pueblo de Dios con ocasión del traslado de la Sede Primada

Queridos hermanos:

Como Pastores de las Iglesias de Buenos Aires y Santiago del Estero queremos compartir con todos ustedes este momento especial en la vida de nuestras comunidades diocesanas. El Santo Padre Francisco, haciendo una importante reparación en la historia eclesial en nuestra Patria, ha decidido trasladar a Santiago del Estero la Sede Primada de la República Argentina, título de honor que desde 1936 hasta hoy llevaba Buenos Aires.

Entendemos en primer lugar que es un distintivo honorífico, reservado para la primera diócesis en un territorio nacional, que no lleva consigo ningún cambio jurisdiccional en la organización eclesial argentina (cf. canon 438 del Código de Derecho Canónico).

La decisión papal del traslado tiene su fundamento histórico en el hecho de que en 1570 San Pío V creó la entonces llamada Diócesis del Tucumán, con sede en lo que hoy es la antigua ciudad de Santiago del Estero.

Esto sucede a raíz de que, en 1563, por disposición del Rey de España, el antiguo Tucumán se separa de la jurisdicción de Chile y pasa a depender de la Audiencia de Charcas. El documento pontificio que crea aquella nueva jurisdicción eclesial, para atender pastoralmente el territorio escindido de Chile, lleva fecha del 14 de mayo de 1570. Desde el inicio la entonces Diócesis del Tucumán comprendía Córdoba, La Rioja, Catamarca, Tucumán, Santiago del Estero, Salta, Jujuy, Tarija y Nueva Orán. La Catedral de esta Diócesis primera, de lo que luego sería la República Argentina, fue la Iglesia de San Pedro y San Pablo emplazada en el territorio de la hoy Diócesis de Santiago del Estero.

En 1699 al constituirse la Sede Episcopal en la Ciudad de Córdoba, subsume el territorio de la primitiva Diócesis del Tucumán.

Recién en 1907 se crea la actual Diócesis de Santiago del Estero en cuyo territorio había funcionado la antigua y primera Sede Episcopal del Tucumán, donde resonó por primera vez, en voz de un sucesor de los Apóstoles, el Evangelio del Señor en estas tierras cuyo futuro será la Argentina.

En honor a esto es que el Papa Francisco hoy traslada la Sede Primada de Argentina a la Iglesia de Santiago del Estero. Ya que Buenos Aires en 1936 había sido elevada por Pío XI a Sede Primada en razón de ser el primer Arzobispado, pero no la primera de las Diócesis en territorio argentino.

Como sus obispos, los invitamos a vivir esta decisión papal con una profunda alegría de vivir en la verdad, que siempre nos hace libres y además como invitación a tener una mirada integradora del territorio nacional en un renovado propósito federal, aún desde la estructura eclesial.

Santiago del Estero durante siglos acunó el glorioso título de "Madre de Ciudades", y elegida para ser centro de difusión del Evangelio es también "Madre de Diócesis" en la República Argentina; por lo tanto, sobran razones para honrarla como la Primada.

Con afecto los bendecimos y pedimos a la Santísima Virgen María, la que dispuso su maternal ternura a través de las Advocaciones de Sumampa y Luján, unidas en su origen desde hace cuatro siglos, nos guíen para iniciar juntos este nuevo camino que se abre para la Iglesia en nuestra Nación.

22 de julio del año del Señor 2024.

✠ VICENTE BOKALIČ IGLIČ C.M.

✠ JORGE IGNACIO GARCÍA CUERVA

La Bula Pontificia que ordena el traslado se ejecutará en Buenos Aires el domingo 25 de agosto y en Santiago del Estero el sábado 7 de septiembre.

PEKA POTICE V A. M. E. TRIGLAV

V soboto, 13. julija, sta v prostorih Triglava v Villi Real gospe Cristina Globokar in Elsa Bat pokazali številnim obiskovalcem, obeh spolov in vseh starosti, kako pripraviti potico. Kaj je bolj slovenskega kot potica!

Na mizi so bile pripravljene že spečene potice z različnimi nadevi, pred prazno mizo pa sta obe gospe šli skozi vse korake priprave, od testa do dveh različnih nadevov. Zanimive so bile pripombe več gospa iz občinstva, da ena pripravi na ta način, druga na drugega itd., kar da misliti, da se potice še kar pečejo med Slovenci te skupnosti. Po končani predstavitvi je bil na voljo čaj in seveda vse že pripravljene potice, ki smo jih vsi navzoči radi pokusili.

Pogovarjali smo se z gospodom Lojzetom Mačkom, odgovornim za odnose z institucijami.

→ Lojze, kako ste se odločili za ta dogodek?

Trenutno smo se odločili, da bomo optimizirali športno strukturo, ki jo imamo, da bomo upravno vodenje sektorja prenesli v strokovne roke, po drugi strani pa predvsem zato, da bomo bolj nadaljevali s kulturnimi dejavnostmi, povezanimi z našo skupnostjo.

→ Vloženega je bilo veliko dela in kar nekaj denarja, saj menim, da minimalna vstopnina niti približno ni pokrila stroškov. Kako ustanova financira tovrstne dogodke?

Ustanova mora zaradi svoje velikosti reševati številne ekonomske težave, povezane s športno platjo. V tej fazi se je skupina slovenskih članov odločila, da bo sodelovala tako, da bo financirala tovrstno dejavnost in da bo delovala tudi prostovoljno. Skušamo zadovoljiti želje starejših članov, predvsem pa vključiti mlajše

PODPISANI, LOJZE MAČEK

v dejavnosti, povezane s slovenskimi običaji in tradicijami.

→ Udeležba je bila velika. Je izpolnila ali preseгла pričakovanja?

Pričakovanja so bila daleč presežena. Udeležba je bila pomembna, predvsem pa smo se srečali z ljudmi slovenskega porekla, ki so bili zelo navdušeni in pripravljeni sodelovati z nami na različne načine.

→ Ali imate v načrtu še kakšne druge dejavnosti, ki bodo povezale Slovence in osebe slovenskega rodu iz soseke in drugih krajev?

Imeli smo skromen načrt dejavnosti do konca letošnjega leta, vendar glede na dosežene rezultate menim, da ga bomo lahko izboljšali, ne toliko po številu, temveč po kakovosti. Obisk predstavnikov nam sorodnih ustanov odpira vrata za organizacijo nekaterih skupnih dejavnosti.

→ Letos A. M. E. TRIGLAV praznuje 50. obletnico obstoja. Ali so ob tej obletnici načrtovana kakšna praznovanja?

Da, seveda, 10. avgusta ob 16. uri se bomo srečali v Triglavu in skupaj s člani in prijatelji proslavili to obletnico. O programu dejavnosti vas bomo pravočasno obvestili na vse razpoložljive načine. Organizacija tega dogodka je za nas prednostna naloga, pričakujemo veliko udeležbo in verjamemo, da bo to velika spodbuda za druge dejavnosti, ki jih načrtujemo do konca leta.

→ Najlepša hvala. Upamo, da bodo prihodnji dogodki pritegnili vedno več ljudi, predvsem Slovence.

Rok Fink

Lektoriranje: Tjaša Lorbek

Črna mrtva ZA POBITE SLOVENCE

MISSA PRO DEFUNCTIS

CREDO IN UNUM DEUM!

Verujem
v Enega Boga,
v Neustvarjeni Ustvarjajoči Vseum,
ki je iz Nič dvignil Nebesa,
postavil Zemljó in nam zgnetel telesa
po licu Svojega Obličja.

Zametujem
vsako vedo,
ki nam Ga kaže
kot Vseduha Brezličja,
Snov in Boj,
Silo in Sloj,
Razmerje Premikanja,
Smisel Zanikanja
in Opij srca -

vérujem v Boga,
kot živi spomin Pračloveka,
kakor so z njim govorili Preroki
starega veka:
opeval Ga David v ljubezni
s harfo v roki,
Salomon Ga veličal
v Pesmi visoki,
pričal
Ga Mozes Jezni,
ko mu je v srdu posnil rog
in je plošče z goré vrgel v malikovavce
Zlatih telet,
ki jim je Gmota samorodni svet
in Trebuh - bog.

Vérujem v Boga Psalmistov,
ne v božanstveno snov materialistov
Marksa in Engelsa z Zapada,
oznanjajoča snov Rasti in Razpada,
Odpora in Napada
in nove Sinteze -

vérujem v Boga Stare zaveze,
v Boga Ljubezni in Jeze,
v BOGA OČETA,

ki je rodil SINA,
kakor Ga potrjujejo Pisma sveta
Evangelistov,
sveti apostoli z učenjem, papeži z
dejanjem in s krvjo mučeniki,
cerkveni pisatelji in Učeniki,
sveti Avguštin, ki Ga našel je v grehu
in kesanju,
sveti Tomaž, ki Ga dognal je v pre-
mišljanju,
sveti Frančišek, ki Ga objel je v Lju-
bezni z objemom trpečim,
sveti Ignacij, ki Ga je branil s knjigo
in mečem žarečim,
sveta Ciril in Metod, ki sta Ga prva
oznanjala v našem jeziku,
in vsi naši svetniški škofje, ki so umi-
rali, proseč v zamiku
za našega Naroda lepšo bodočnost;

vérujem v tega Sina,
kakor Ga potrjuje Zgodovina
in vsa Pričujočnost;

Vanj, ki je Bog od Boga,
večna Vsebit,

Polnost vekóv,
z Očetom Ena Vsemogočnost,
Stvarnik sveta
in svetov,
Praluči Prasvit.

ki se je prišel na svet -
Bog,
od božje Bliskavice
spočet -
rodit
od Matere Device
kot človek ubog,

da človeka uteši
in ga odreši
Zla...

Poklekam pred Tvojega Rojstva Skrivnost,
BOG-SIN, našega zemskega življenja Gost!

Vérujem v Sina-Boga,
ki je bil odslej v našem mesu,
trpel glad in skušnjave,
bil gonjen od svetne postave,
izdan bil, bičan in zasramovan,
kot da Ga je v roke dobil partizan,
a Pilat, okupator, si je rokó otrl...
bil pribit na križ in je kot razbojnik umrl,
bil pokopan,
vstal tretji dan,
se pokazal ljudem in šel v nebesa
v žarenju poveličanega telesa
in se vsedel na desnico Očetu,
da pride sodit dušam in svetu
za Zadnji dan...

vérujem v tega Sina
Odrešenika Zémlje,
kot Vanj véruje moja Domovina,
ki je pokleknila vsa pred Njegovo Prebodeno
Srčno Stran,
pripravljena Zanj
trpet in umret -

o, bodi preklet,
kdor nam Ga jemlje,
kdor Ga dela Samočloveka,
kot da Ga nam ni rodila
iz Večnega Povoda
in Nezačetega Odjeka
Božja Beseda -

temveč povila
človeška misel in beda,
nuja Razreda
v stiski in tugi
kot anarhista,
komunista,
oznanjevalca družbinega reda,
kot sta ga zapisala
sodobna evangelista
Zla -
Lenin in Stalin z Vzhoda
in njuni »drugi«...

Vérujem v BOGA-DUHA,
ki je govoril po prerokih
in knjigah svetih za vse veke,
ki je ljubil v Davidovih zvokih,
napovedoval v Izaijevih prerokovanjih,
tožil v Jeremijevih žalovanjih
na citre, obešene na beke
ob babilonskih izgnanjih.

Vérujem v Duhá, ki je Jezusa spočel v Devici,
pri krstu Mu nad glavó priletel v golobici,
nad apostoli binkoštni dan kot ognjeni piš
prihrúmel,
da sleherni izmed njih je sleherni jezik razúmel,
svetemu Janezu razodel bodoče dni v ognju in
dimu,

vérujem v Duhá, ki je obstal nad Petrovim pre-
stolom v Rimu,
da brani učenje z njegová pred zmotljivostjo,
da zapira Cerkev pred Satanovo hotljivostjo,
in jo čisto vodi skoz vse veke bodoče;

vérujem v Duhá, ki veje, koder hoče,
človeškim kretnjam papežev podstavlja božje
pravo,
v roke orleanske Device daje Svojo zastavo,
hromce navdaja z močjo duhovnih atletov,
po nepismenih otrokih govori najvišjo Modrost,
navdihuje pesnitve dantejevskih poetov,
nad najgloblje prepade gradi najtrdnjši most,
in čas najbolj zavozlanih zmed
razvozlava v Svoj najbolj preprosti Red.

Brezna zijajo danes pred našim svetom,
ognjen vulkan iz dna bruha v nas zmedene
oblake,
svet je izgubil smer, kompas zapustil očake -
kam drvimo v prepast?
Kje je Duh z nasvetom,
da zaobrne planet naš proti božjim jasninam
za dvig in rast?

Vérujem v Svetega Duhá, da bo v sklepe Temi-
nam
udaril z bliskom in jih razrahljal kot trlica lan,
in zemeljska obla bo zaplavala kot jadrnica na
belo plan -
na svetega Duhá Ocean -
in z njo vse Človeštvo oteto...

Vérujem v občestvo božje, v CERKEV SVETO,
v Eno
in Vesoljno:
od Boga Očeta v prisposodobah razodeto,
od Boga Sina ustanovljeno,
od Boga Svetega Duha Milosti polno -
naj Njej se zahvalim za sveti krst,
ko mi z duše je izmila Adamov greh,
Učiteljici, ki mi v nebesa kaže prst,
iz Svojih studentev deleč mi zakramentalnih
uteh:
krivdi odpuščanje,
Božje telo mi daje v zavzivanje -
meni - mašniku - je posvetila nevredno rokó,
da prijemljam Sveto Božje Telo,
in mojemu glasu moč, da prikličem Boga k
Daritvi;
da vežem moža in ženo k dopolnitvi
njunih duš in teles in k rodu zoritvi;
da na umirajoče izlivam sveto Olje,
da s Tvojim maziljenjem poromajo v Vesolje...
In pri birmi sem postal Tvoj vojščak
in z mano dolga vrsta mojih rojakov-
zdaj z mano pojó kot orgle, ki skozi piš cele
vojske hrjuje:

Z b o r

o Cerkev, vérujemo v Tvoj neizbrisni znak,
ki napel nam je mišice kot ščite junakov,
da smo zravnali se pred škofom, kot da
potrjuje
za boj proti Satanu, ki svojo vojsko snuje.
Ko je pri nas začelo padati kamenje
na Tvoje Rojstvo in Smrt, na Križ, Božje
znamenje,
ko so svetost postavili navznak
v zasmehovanje cerkvenega obreda,
božjih ustanov in hierarhičnega reda,
ko so róganja očita
spričo živega Boga
bruhala kletev kot šolski letak:
»V imenu Očeta Stalina in Sina Tita
in Svetovnega Komunizma Svetega Duha,
posvečeno Vajino Ime,
naj se pri nas stvari kot v Sovjetiji godé«...
ko se je v Kajnovem imenu začelo klanje
in javno Bogokletje -
tedaj sem izmolil - Tvoj vojščak - svoje ve-
rovánje,
vzel nase birmanski ščit
in šel se borit
za Bogá Troedinega, Cerkev in Razodetje
in sem - v vseh kosteh strt -
padel v smrt.
Zdaj ležim v grobu neznanokje
in čakam na mrtvih Vstajenje...

M a š n i k

A jaz - mašnik - rastem kot drevó
iz njihove neznane gomile,
vérovanja njih src mi v korenine tekó,
živ sok mi sili v žile
in mi dlani
- cvetno čašo iz njih prsti -
odpira
v nebo -
vse moje v meni admira,
samo čujem... čujem...
kako kriči iz mene njihova vera:

Z b o r

Credo -
verujem, verujem,
v Božje Včlovečenje,
Odrešenika Boga,

Credo -
v Njegovo Besedo,
da nam dá
po smrti uri
prihodnje življenje -

VITAM SAECULI VENTURI -

AMEN, AMEN, AMEN.

KOLEDAR

17. avgusta
Mladinski dan v Slovenskem domu Carapachay

18. avgusta
Romanje v Lourdes

24. avgusta
Ob taktu barv v San Martinu

OSEBNE NOVICE

† SMRT

V soboto, 20. julija, je v Buenos Airesu umrl **g. Bojan Krošelj**. Naj počiva v miru!

✂ ROJSTVO

V ponedeljek, 22. julija, se je rodil **Luka CUKJATI**. Za dar življenja sta Bogu hvaležna starša Andrej Cukjati in Katja Urbančič. Čestitamo!

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

IGRE

V petek, 26. julija so se v Parizu uradno otvorile 33. poletne olimpijske igre. Med več kot 10 tisoč športnikov, ki se bodo v prihodnjih dveh tednih potegovali za medalje v 329 disciplinah, jih je 90 iz Slovenije in 136 iz Argentine. Nekaj zanimivih podatkov o tek Olimpijskih iger:

- Pariz že tretjič gosti poletne olimpijske igre. Prvič so tam potekale leta 1900, nazadnje pa pred natanko stotimi leti (1924) - takrat je bila tudi Argentina prvič prisotna na poletnih olimpijskih igrah.
- Proračun teh olimpijskih iger je 9 milijard dolarjev. Čeprav je to ogromna vsota, še daleč ni najvišji proračun zadnjih iger (London 2012 - 13 milijard dolarjev, Tokio 2020 - 28 milijard dolarjev, Peking 2008 - 44 milijard dolarjev). Rekordni proračun imajo zimske olimpijske igre v Sočiju leta 2014: 51 milijard dolarjev.
- Pariz 2024 bo imel 35 prizorišč. Večina prizorišč letošnjih olimpijskih iger je v Parizu, kar nekaj pa tudi zunaj prestolnice. Nogometna in košarkarska turnirja potekata po celotni Franciji, jadrnanje bo potekalo v Marseillu. Edino

prizorišče zunaj celinske Francije je Tahiti, kjer se bodo pomerili najboljši surferji.

- V letošnjih olimpijskih igrah bo nastopilo 10.714 atletov.
- Merili se bodo v 32 športih in 329 disciplinah.
- Predstavili se bodo športniki iz 206 olimpijskih komitejev ter tudi ekipa beguncev.
- V Parizu se je akreditiralo 20 tisoč novinarjev
- Na olimpijskih igrah bo sodelovalo 45 tisoč prostovoljcev
- Vsak dan se bo razdelilo več kot 600 tisoč obrokov v olimpijski vasi.

Tudi o igrah in tekmah nam govorijo pregovori, politiki, športniki in filozofi:

- **Kadar najbolj igra teče, ji obrni hitro pleče.** (slovenski pregovor)
- **Ne igramo, da bi zabili gol, temveč da bi zmagali.** (Oliver Kahn, vratar, legenda Bayerna in nemškega nogometa)
- **Vseeno mi je, če izgubimo vse tekme, samo da osvojimo prvenstvo.** (Mark Viduka, avstralski nogometaš hrvaškega porekla)

• **Pritiska ni bilo. Pridite igrat v mojo državo in boste videli, kaj je pritisk. Ciljajo te z opekami.**

(Ivano Balić, hrvaški reprezentant v rokometu)

• **Dolga pot do cilja se začne z enim samim korakom.**

(Lao Cu, kitajski filozof)

• **Ne bojte se neuspeha. Bojite se, da ne pokusite.**

(Michelle Obama, ameriška sociologinja, odvetnica in pisateljica, nekoč prva dama ZDA)

• **Nikoli ne nehajte sanjati, saj sanje postanejo resničnost.**

(Mahatma Gandhi, indijski politik, odvetnik in aktivist za človekove pravice)

• **Prvak je tisti, ki vstane, ko ne more.**

(Jack Dempsey, ameriški boksar)

• **Uspeh ni naključje. Je trdo delo, vztrajnost, učenje, odrekanje in, kar je najpomembnejše, ljubezen do tega, kar počneš ali se učiš delati.**

(Pelé, brazilski nogometaš, za nekatere - najboljši nogometaš vseh časov)

• **Ko gori hiša, ni časa za šah.**

(italijanski pregovor)

Izbral: Jože Jan

75. LETNICA SLOMŠKOVE ŠOLE

LEVJI KRALJ

7. septembra 2024 ob 19.00
Po predstavi pogostitev za vse navzoče

Vstopnice v predprodaji: S 10.000.-
☎ +54 911 4175 1529

SLOMŠKOV DOM - RAMOS MEJÍA
S sofinanciranjem Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu

Slovenski Dom Carapachay

MLADINSKI DAN

17. Avgusta 2024

Odbojarski turnir
Igre
Prosta zabava, sodeluje skupina
Km 43

Vsi prav lepo vabljeni !

OTB XIX
24.08.2024

OTB TAKTU BARV - Al compás de los colores

OTVORITEV RAZSTAVE
20.00

REGINA TRUDEN LEBER
“SOTOČJA”
Potovanje po svetu ustvarjalnih tehnik

CAFE-KONCERT
21.00

MARTIN MAROLT
Klavirist
PABLO OCAMPO

Vokalna skupina
MUČAČAS

Pevovodkinja
ARIANA ŽIGART

Kitara
TONI PODRŽAJ

RAMÓN CARRILLO 2362 - SAN MARTÍN - BUENOS AIRES - ARGENTINA

GLASBENA ČESTITKA
SLOVENCEV
iz zamejstva in sveta
OB DNEVU
DRŽAVNOSTI

Youtube

Svobodno Slovenijo podpirajo

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

SL*AR
CÁMARA DE COMERCIO
ESLOVENO ARGENTINA

BAJDA s.r.l.